

Có lẽ quý vị đều đồng ý rằng, sống bên cạnh những người vô ơn, không biết nghĩ đến những điều tốt mà người chung quanh đã làm cho mình thật là chán, vì công khó của chúng ta sẽ không bao giờ được ghi nhận hay nhắc đến. Có những người không biết quý sự giúp đỡ của bạn bè, có những người chỉ nghĩ không bao giờ nói với vị hai tiếng cảm ơn, có những người và không nhận biết công khó của chúng và cũng có bao nhiêu đứa con không biết nghĩ đến công ơn cha mẹ. Những người thờ ơ mà không nói lời cảm ơn, không biết ơn, cũng không bày tỏ lòng biết ơn bằng hành động cụ thể không những khiến người đã ban ơn buồn và thất vọng những cũng nói lên sự thiếu trưởng thành của chính người đó. Đừng không bỏ xem là người vong ơn và không trưởng thành, trong đời sống hàng ngày, chúng ta cần ghi nhận công ơn của người chung quanh và bày tỏ ra một cách cụ thể.

Chúng hẳn nhớ khi chúng ta nhận được món quà: quà cưới, quà sinh nhật, quà Giáng Sinh, hay bất cứ món quà gì; do người xa gần vị hay người gần trao tặng, quà của bạn bè hay người thân trong gia đình, quà của người lớn hơn chúng ta hay nhớ hơn chúng ta, chúng ta đều bao giờ quên cảm ơn. Chúng ta nên gửi lời cảm ơn hay gửi thiệp cảm ơn, hoặc ít nhất làm một điều gì đó, để người tặng quà biết rằng chúng ta ghi nhận và biết ơn sự quan tâm, chăm sóc đến người đó dành cho chúng ta. Nhiêu đôi vị chúng mãi mãi mãi khi vì vui vị tình yêu mãi hoặc buồn vị đời sống mãi mà khi quên gửi thiệp cảm ơn những người đã đến chia vui và tặng quà trong ngày cưới của mình. Đây là một thiếu sót cần được sửa đổi.

Một đứa con không biết ơn cha mẹ là một niềm đau xót vô bờ bến cho cha mẹ. Những người không ghi nhận công khó của vị hay chỉ nghĩ mà chỉ xem đó là trách nhiệm người kia phải chịu toàn sự khiến người bị đến đau buồn vì cảm thấy mình bị lãng quên, bị lợi dụng. Một khi chúng ta làm điều gì cho ai mà không được người đó biết đến, chúng ta sẽ tổn lòng, không muốn làm gì nữa. Người khác, khi chúng ta làm mà được ghi nhận công khó, được cảm ơn, chúng ta sẽ không mệt mỏi, không quên người khó khăn mà còn hằng hái phúc vị nhiều hơn. Vì thế xin Chúa giúp chúng ta luôn sống vị người thân yêu vị lòng thương yêu và biết ơn. Giúp chúng ta biết quý ông cha mẹ mà Chúa đã ban cho chúng ta, quý người vị, người chỉ nghĩ mà Chúa đã đem đến trong cuộc đời chúng ta cũng như quý những đứa con, đứa cháu mà Chúa đã ban cho gia đình chúng ta. Hãy quý nhau và bày tỏ lòng thương yêu quý mến đó qua lời nói ngọt ngào, những hành động tốt đẹp, để người chung quanh ta vui sống thanh an ngay, biết rằng công khó của mình được ghi nhận chỉ không phải là vô ích. Chúng ta hãy quý nhau, thương nhau mãi ngày, khi còn được nhìn thấy nhau, được sống bên cạnh nhau hôm nay, vì chúng ta không có nhau mãi mãi và chúng ta có thể sẽ mất nhau trong ngày mà chúng ta không nghĩ.

Nhưng, đó là đời với người, nhưng người chung quanh chúng ta, gia đình chúng ta và bình dân với chúng ta, còn đời với Đức Chúa Trời là Đức Ngài đã tạo dựng chúng ta, Đức Ngài ban cho chúng ta sự sống thì sao? Nếu chúng ta chỉ cảm ơn ông bà cha mẹ, vợ chồng, con cái và người thân yêu mà quên cảm tạ Đức Chúa Trời, là Đức Ngài đã ban cho chúng ta sự sống, bình an, tình thương của người chung quanh và mọi điều tốt đẹp trong đời thì chúng ta đã thiếu sót rất lớn. Theo Lời Kinh Thánh dạy, không biết ơn Đức Ngài Tạo Hóa và không tạ ơn Ngài là một tội lớn trước mặt Chúa. Sứ đồ Phao-lô viết:

Cho nên, họ không thờ phượng mình được, vì họ đâu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng Danh Ngài, và không tạ ơn Ngài nữa (Thi Rô-ma 1:20-21)

Làm con mà không biết ơn ông bà cha mẹ là điều đáng trách, làm người mà không biết công ơn Đức Ngài đã tạo dựng nên mình là điều còn đáng trách hơn. Mỗi ngày chúng ta cần dâng lời cảm tạ Đức Chúa Trời, là Đức Ngài đã ban cho chúng ta thân xác này, sự sống này cùng mọi điều trên đất này để chúng ta được hạnh phúc. Trên hết, chúng ta phải cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài đã yêu chúng ta đến nỗi đã xuống thế làm người, mang thân xác con người, để hy sinh chịu chết trên cây thập tự vì tội của chúng ta để có thể ban cho chúng ta sự sống đời đời. Sự giáng sinh làm người của Chúa là một biến cố xảy ra hai ngàn năm trước, mà chúng ta vui mừng kỷ niệm trong tháng Mười Hai đến đây. Để bày tỏ lòng biết ơn Chúa, chúng ta không nên quên ghi nhớ công ơn của Chúa nhưng cũng kính yêu Ngài và tôn thờ họ vì Ngài suốt đời.

Thưa quý vị, nếu chúng ta chỉ vào một bị quan và tiêu cực của đời sống như thế thì không thể nào cảm tạ Chúa được. Không nhưng không thể biết ơn Chúa và cảm tạ Ngài mà còn không thể nào sống trong vui vẻ được. Vì thế chúng ta cần có cái nhìn xa hơn, lớn hơn. Chúng ta cần có cái nhìn của người có tinh thần biết ơn. Đó là chúng ta hãy nhìn vào những gì mình đang còn thay vì tiếc nuối những gì mình đã mất. Hãy nhìn vào những gì Đức Chúa Trời ban cho và ta đang có hơn là những gì mình không có. Hãy nghĩ đến những ngày gian nan thử thách trong quá khứ và cảm tạ Chúa thay vì than phiền về đời sống buồn rầu và những trách nhiệm phải chu toàn hôm nay. Hãy nghĩ đến những người cô đơn, nghèo nàn, kém may mắn hơn ta và làm một điều gì đó để giúp đỡ họ. Mỗi ngày hãy nghĩ đến một điều cảm tạ Chúa, chúng ta sẽ không còn thì giờ để than phiền hay lo lắng. Có người đã nói: Người có tinh thần biết ơn sẽ không có thì giờ để than phiền nhưng người hay than phiền sẽ không bao giờ biết ơn.

Có nhiều điều chúng ta hay xem thường và không biết ơn Chúa cho đến khi nào điều đó không

còn nữa chúng ta mới quý và tiếc. Chúng ta nhìn thấy sự khốn, công việc làm, những trách nhiệm trong gia đình, ông bà, cha mẹ, người vợ, người chồng của chúng ta, những đứa con mà chúng ta phải bận rộn chăm sóc mỗi ngày, những người bạn trong xóm, trong xã, v.v... Dù sự khốn không đến khi ta còn trẻ, dù việc làm đang có không đúng như ta hiểu ta mới biết, dù người vợ người chồng của ta có hiểu thấu suốt, vấp vấp, không thể, yêu thương như ta mong muốn, dù những đứa con của chúng ta không tài giỏi, ngoan ngoãn như con của người khác, v.v... Dù hoàn cảnh không đến như ta mong muốn, xin Chúa giúp chúng ta luôn luôn có tinh thần biết ơn Chúa và quý những gì Chúa ban cho cuộc đời chúng ta. Thánh Kinh dạy:

Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng. Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh. Vì đó là ý muốn của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu đời với anh em (Thư I Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18)

Tác giả Thánh Vịnh thứ 103 nhìn nhận chính mình: "Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Chúa Hỡi Hỡi, chớ quên các ân huệ của Ngài"

Đến kết thúc Câu Chuyện Gia Đình hôm nay, chúng tôi xin chia sẻ với quý vị một bài cầu nguyện của một người như sau:

Kính lạy Chúa, con cảm tạ Chúa ban cho con có thể ăn hàng ngày và con sẽ không quên những người đang đói khổ. Tạ ơn Chúa ban cho con sự khốn, con sẽ nhớ đến những người đau khổ.

Cảm tạ Chúa cho con có gia đình bền bền, con sẽ không quên những người sống trong cô đơn. Cảm tạ Chúa ban cho con đức sống đạo, con sẽ không quên những người đang sống trong những nơi không có đức.

Cảm tạ Chúa yêu thương con và ban cho con sự cứu rỗi, con sẽ nhớ đến những người chưa nhận được tình yêu và ơn cứu rỗi của Ngài.

Xin giúp con không chỉ nhớ đến những người kém may mắn hơn con nhưng cũng sẵn sàng làm mọi thứ để giúp đỡ họ.

Trên hết, xin giúp con luôn sống với tinh thần biết ơn Chúa và bày tỏ lòng biết ơn bằng cách kính thờ Chúa và hầu vụ Ngài suốt đời cuộc đời.

Minh Nguyễn

Chủ tịch Trẻ Phát Thanh Tin Lành